

De Hoor falle langsam us,
un morje darf se für drei Daach noh Hus,
es schon komisch, wie die eij'ne vier Wäng
övrer Naach plötzlich Luxus sin...

T' fing alles an met Ping en d'r Brus',
un nem flaue Jeföhl em Buch,
se saten: sicher, et jitt noch en Chance,
jetz litt se om Sofa un hätt einfach nur Angs.

**Un em Radio der Typ verzällt jet vun stiller Naach,
vun wießer Weihnacht un Jlöhwing om Weihnachtsmaat.
Vun wäje Menschlichkeit, vun wäje fruhe Sinn,
se hätt nur eine Wunsch un tausend Träum.**

Wünsch dir jet, schriev et op ene Zeddel,
un läch en op de Finsterbank,
et Chresskindche hölt en sicher aff...
künnt se dat doch jläuve, wie ne Panz!

Se nemmp Breefpapier met Kugele drop,
rief sich en Tron usem Jeseech,
se schriev nur ei Wood: Levve
Jedanke jon op d'r Wäsch.